

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. К и ї в
5 липня 2021 року
№ 95-2(II)/2021

Справа № 3-85/2021(200/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Пізняк Віктор Іванович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 22, частинам першій, другій

статті 55 Конституції України положення частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон), відповідно до яких рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи ухвалюється Дисциплінарною палатою та оскарженню не підлягає.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя ухвалою від 28 жовтня 2020 року відмовила у відкритті дисциплінарної справи за скаргою Пізняка В.І. стосовно суддів Третього апеляційного адміністративного суду. Не погоджуючись з таким рішенням, Пізняк В.І. звернувся до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду з позовом про скасування вказаної ухвали та зобов'язання Вищої ради правосуддя відкрити провадження за його скаргою.

Верховний Суд у складі судді Касаційного адміністративного суду ухвалою від 24 листопада 2020 року відмовив у відкритті провадження. Велика Палата Верховного Суду постановою від 25 лютого 2021 року апеляційну скаргу Пізняка В.І. залишила без задоволення, а зазначену ухвалу – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі положення частини другої статті 45 Закону є такими, що суперечать „принципу оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб“ та порушують його „конституційно захищене статтею 55 Конституції України право на захист від свавілля (дій чи бездіяльності) органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

2.1. Аналіз конституційної скарги свідчить про хибне розуміння Пізняком В.І. конституційного права на судовий захист як можливості будь-якого суб'єкта оскаржувати в суді будь-які рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, а отже, автор клопотання надає цьому праву абсолютного характеру.

Відповідно до юридичної позиції Конституційного Суду України метою правосуддя є захист порушених, оспорюваних прав, свобод, які належать безпосередньо особі, що звертається до суду щодо їх захисту (перше речення абзацу другого підпункту 3.3 пункту 3 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України (Другий сенат) від 24 червня 2020 року № 6-р(II)/2020). Автор клопотання не навів належних аргументів щодо того, яким чином оспорювані положення Закону спричинили порушення його конституційного права на судовий захист, передбаченого статтею 55 Конституції України. Пізняк В.І. не зазначив, яким чином ухвала Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно суддів від 28 жовтня 2020 року спричиняє реальне та безпосереднє порушення його прав і свобод, що є підставою для їх судового захисту.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

